

Žalhostický ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ LIST OBECNÍHO ÚŘADU V ŽALHOSTICÍCH • ROČNÍK 9 • II. ČTVRTLETÍ 2020 • ZDARMA

SLOVO STAROSTY OBCE

Vážení občané

Srdečně Vás zdravím a opět Vám přináším pár zpráv.

V první řadě bych Vám rád poděkoval za zvládnutí nouzového stavu a příkladnou spolupráci a pomoc Všem, kdo to potřebovali. Snad v budoucnu již nebudeme muset čelit takovéto situaci, ale pokud ano věřím, že vše zvládneme stejně dobře jako teď.

Co se týče plánů na realizaci staveb, které zastupitelé slíbili plnit, můžu s klidným svědomím říct, že děláme co jsme slíbili. V pátek 5.6. bylo otevřeno dětské hřiště, které nám tu tolik chybělo. Děti byly nadšené a plně si užívaly všechny houpačky, kolotoč, prolézačku a klouzačku s houpačkou. Starší děti byly nadšené z lanové dráhy.

Dále se pracuje na komunikaci za školou, která se změní z bahnitě cesty na krásnou

dlážděnou cestu. Pokračují i práce na opravě kulturního domu, které by měly být dokončeny do konce roku. Bylo doděláno i veřejné osvětlení a podle Vašich reakcí se osvětlení líbí.

Všichni vidíte v televizi co stát s obcemi dělá, co zamýšlí a jak se je snaží připravit o peníze! Některé obce jsou na pokraji finančního krachu. Starostové se snaží veškeré své finanční prostředky, které se jim podaří našetřit s rozumem investovat, ale v této situaci jsou nuceni své projekty zastavit odsunout či dokonce zrušit. I my máme nelehký úkol a musíme čelit s odebráním značné částky z rozpočtu. Snažíme se vyřešit danou situaci, jak to jen jde. Nechceme se vzdát jediného projektu, kterým chceme zkrášlit naši obec!

Na závěr Vám Všem chci popřát hodně štěstí, spokojenosti a v dnešní době hlavně hodně zdraví.

Zdeněk Javorek, starosta obce

Děti se dočkaly. Máme své vlastní dětské hřiště.

Po letech shánění finančních prostředků, kdy obec zkoušela dotace z MMR (ministerstva), Kraje, ale i organizací jako je např. ČEZ se rozhodla, že zainvestuje vlastní prostředky. A tak se v pátek 5. června slavnostně přestřihla páska a děti si mohly poprvé vyzkoušet herní prvky na našem dětském hřišti.

Prostor byl vybrán již dávno, nevhodnějším místem byl pozemek proti čp. 90. Zastupitelstvo schválilo projekt, vybraly se herní

prvky, firma a akce se rozjela. Dneska stojí houpačky, prolézačky, lanovka, provazový jehlan a děti mohou řídit. Pan starosta bedlivě dohlížel na instalaci a zajištění doskočišť. Vše muselo být dle hygienických předpisů, se řádnou certifikací.

Obec zainvestovala do hřiště cca 500 tisíc korun z vlastních zdrojů a věří, že hřiště bude sloužit našim ratolestím a ohlídáme si, aby ho nikdo neničil.

(Pokračování na následující straně)

Slavnostního otevření se účastnili téměř všichni zastupitelé obce, Spracovníci úřadu vyčistili a upravili terén, Renča Lojková a Zdeňka Javorková se ujaly malého občerstvení pro děti, které věnovali na tuto akci pan Tomáš Prokopec a Zdeněk Javorek. Nechybělo ani něco sladkého na zub pro děti. Starosta po krátkém přivítání slavnostně zahájil provoz dětského hřiště, konstatoval, že úpravy budou ještě pokračovat, kdy zde obec chce vysadit stromy a instalovat pár laviček, odpadkové koše apod., ale musíme postupně dle finančních možností. Vše zdokumentoval Petr Tichý a pár fotek přikládáme.

Závěrem mi, milé dětské hřiště, dovol ti popřát, abys nám dlouho sloužilo, aby tě nikdo neničil, děti si tě užívaly a hlavně, aby zde bylo pořád veselo a živo. Tak vzhůru na hřiště.

A.V.

FOTO: PETR TICHÝ

Mimořádné jednání finančního výboru obce

Starosta obce svolal mimořádné jednání finančního výboru obce (Vacková, Prokopenec, Rotter), aby projednali finanční situaci, která nastala a nastane v důsledku koronaviru. Všude se o tom mluví a píše a samozřejmě se to nevyhne ani naší obci. Obec dokončila opravu veřejného osvětlení, na které dostaneme od Kraje 350 tisíc. Oprava byla vyvolána akcí ČEZu, kdy ukládali kabely do země. V běhu je velká rekonstrukce našeho kulturního domu, který již po opravách „volal“ hodně dlouho. Odhadnutá cena opravy je cca 5,5 milionu korun.

Dále obec dokončuje opravy komunikací okolo školního hřiště a má naplánovanou výstavbu nové mateřské školky. Již při plánování a schvalování rozpočtu na letošní rok zastupitelstvo počítalo s úvěrem ve výši 14 milionů korun.

Starosta spolu s finančním výborem shrnul všechny předpokládané výdaje, vzali

v úvahu pravidelné měsíční náklady na chod obce a úřadu, provozní prostředky pro ZŠ a výsledkem bylo doporučení zastupitelstvu k přijetí spořivého opatření pro rok 2020 a 2021. ZŠ byly poníženy příjmy o 150 tisíc pro rok 2020, nevolnění zastupitelé obce nebudou pobírat odměny za výkon mandátu (všichni souhlasili) - úspora 112 tisíc, starosta věnuje obci finanční dar, neplánovat žádné akce bez předem stanovené kalkulace, předkládat vyúčtování a provádět kontrolu výdajů a příjmů po ukončení každého měsíce (odpovídá starosta a FV).

Opravy kulturního domu je nutno dokončit dle harmonogramu, obec je zde vázána dotací (3,5 milionu korun), výstavbu MŠ rozdělit do etap i na rok 2021. Tato všechna úsporná opatření jsou v důsledku předpokládaného výpadku financí od státu (RUD) ve výši cca 2 milionů korun. Za FV obce **A.V.**

Odpadové hospodářství v obci

Pan Josef Tichý, jako starosta naší obce v roce 1994, stál s několika dalšími kolegy u zrodu myšlenky založit Sdružení pro nakládání s odpady na Litoměřicku. Já měla tu čest po něm pokračovat v jeho započaté práci. Sdružení vzniklo na pomoc obcím likvidovat odpad, vyvíjelo se a dnes je uznávanou organizací, která v rámci státu nemá moc napodobitelů.

Odpady jsou, bohužel, součástí našeho života, ale my máme tu moc a sílu s nimi pracovat. Proč je to nutné? V nedávné době jsme zažili karanténu koronaviru a asi před týdnem jsem zaregistrovala ve zprávách, že na dně moře se našly pytle s použitými jednorázovými rouškami a rukavicemi. Nevěříte. Jedete po silnici, obdivujete krásnou krajinu naší země a najednou vám na skle auta přistane „vajgl“, nebo odhozený papír z vozu před vámi. PROČ? Je skutečně člověk pánelem tvorstva, když se takto chová? Už několik let se v obcích třídí odpad, obce do toho investují nemalé peníze, ale stejně v černých popelnících skončí více jak polovina odpadu, který tam nepatří. V naší obci se likvidaci odpadu věnujeme opravdu intenzivně, máme několik sběrných míst s kontejnery na sepa-

rát, kontejner na zeleň, na olej, železo.

Připravujeme projekt na zřízení sběrného místa, Sdružení SONO pro nás zdarma zajišťuje 2 x ročně svoz nebezpečného odpadu (ten bude probíhat již brzy a prosím, doneste odpad osobně, nenechávejte ho ležet bez dohledu a nebo přes noc, je to nebezpečný odpad a tak se k němu tak chovejme), sbíráme elektroodpad. Jsou přistavovány kontejnery na velkoobjem.

Sdružení SONO v letošním roce koupilo drtič právě na likvidaci velkoobjemu (za 15 milionů), aby zajistilo úsporu místa na skládce, lepšího zhutnění a odstranění rizika zahození skládky. Nevěřili by jste, co všechno dokáží lidé hodit do kontejneru, aniž by respektovali třídění. Víím, že v naší obci jsou slušní a inteligentní lidé, kteří si váží svého prostředí, ve kterém žijí. S výchovou k přírodě se začíná již v mateřkách, děti se učí, co kam vyhodit a jak šetřit přírodu.

Je pak smutné, když jdu s vnučaty na procházku a vidíme zahozené papíry, lahve, plechovky. Máme před sebou prázdniny a čas dovolených, jezďme na místa, kde si chceme odpočinout, tak ať je máme hezká a čistá. Krásný letní čas. **A.V.**

Dětský tábor

V sobotu 27. června v 9.00 hodin odjedou i letos děti na dětský tábor do Srbské Kamenice. Je to již po páté, co se vydají za dobrodružstvím do krásné přírody Děčínska.

Letos se účastní cca 15 dětí a doprovázejí je budou zaměstnankyně obce paní Jaruška Novotná, Zdeňka Javorková a Renča Lojková. Je to sehraná trojice náčelnic, které mají již nyní připraven program, soutěže a časový plán celého týdne, kdy budou se svěřenými dětmi sbírat nové zkušenosti a zážitky z pobytu v Srbské Kamenici.

Cena poukazu za tábor je 2 400,- Kč, obec přispívá 1 000,- Kč, domů se vrátí v sobotu 4. července. A co jim popřát na cestu? Přece sluníčko, teplo a hlavně dobrou náladu a spoustu zážitků. **A.V.**

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat starostovi obce panu **Zdeňku Javorkovi, Renče Lojkové, Zdence Javorkové** a všem zaměstnancům úřadu za zvládnutí karantény, za zajištění dezinfekcí, roušek, poskytování informací, ale hlavně za jejich vstřícnost, ochotu a připravenost pomoci, když to bylo potřeba. Poděkování všem, kteří přiložili jakýmkoliv způsobem ruku k dílu a pomohli obci situaci zvládnout. **A.V.**

Děkuji.

Místní akční skupina České středohoří

Obec Žalhostice je členem Místní akční skupiny České středohoří, která působí na našem okrese. Mám tu čest být v současné době předsedkyní SR MAS ČS jako zástupce zájmového sdružení Porta Bohemica-Brána Čech. MASka je organizace, která mapuje potřeby svého území a snaží se pomoci obcím, zemědělcům a podnikatelům s jejich rozvojem. Zajišťuje na základě zpracované Strategie finanční prostředky a následně vyhledává fiche (oblasti podpory) pro své členy. Naše obec díky tomu mohla provést výměnu oken v budově obecního úřadu a nyní bude mít naše škola možnost vybudovat nové učebny pro své žáky.

Pokud SR MAS ČS schválí výběr projektů dle návrhu výběrové komise, obdrží naše škola částku 3 miliony korun. Dojde tím k dalšímu zkválení zázemí pro naše žáky tak i podmínek pro výuku. **A.V.**

■ Využíváme možnosti našeho zpravodaje a chceme poděkovat všem, kteří nám v době karantény nabídli, ale i pomohli řešit vzniklou situaci. Velký dík patří paní **Jaroslavě Lahovské**, která nám pravidelně nakupuje a pomáhá i v domácnosti. Moc děkujeme a jsme rádi, že máme okolo sebe takové lidi.

Marta a Jiří Dorazilovi

Pět dobrých zpráv pro Žalhostice

To, že je aktuální doba náročná pro nás všechny a to, že se na nás valí spousta více či méně špatných zpráv, se stává skoro tradicí. Nedalo mi to tedy, sundal jsem si černé brýle a zkusil se na svět podívat tak, aby mi neutíkaly také ty dobré zprávy. Občas se budu opakovat, některé novinky již zmínil pan starosta, ale na druhou stranu - proč si dobré věci nepřipomenout. Mám jich pro vás hned pět!

První krásnou zprávou je **dokončení realizace dětského hřiště**. Přijde mi až neskutečné, že se nám tento projekt podařilo dokončit a nedávno hřiště slavnostně otevřít. Vždyť to není tak dávno, co jsme seděli nad žádostmi o dotace, popisovali složitou situaci naší obce, těžkou dopravu apod.. I přes velké úsilí, kdy jsem osobně donášel žádosti na příslušné ministerstvo, jsme neuspěli a stejný osud čekal tzv. oranžovou dotaci. Nevzdali jsme to a tenkrát si zastupitelstvo v čele s panem starostou řeklo, že hřiště bude stát za všech okolností...a nyní stojí. Pojdme si ho užít!

Druhou dobrou zprávou je ustupování koronavirové nákazy. Hlavní dobrou zprávou je zde to, že se **obec úžasným způsobem semkla**, obecní úřad, jeho zaměstnanci a zastupitelstvo pracovalo přesně tak, jak se od nich v podobných situacích očekává. Jmenovitě velké díky patří Honzovi Hamerníkovi, který ze svých vlastních prostředků nakoupil pro občany dávkovače na desinfekci a ty následně rozvezl po domácnostech. Skoro bych pro naši obec začal používat heslo, které vám možná bude povědomé: „pomáhat a chránit“. **Děkuji všem!**

Třetí dobrou zprávou je to, že snad **počasí dostalo rozum** a začne nám padat více vody do zahrad, nádrží a trávniků. Když se nyní při psaní článku podívám z okna a vidím, kolik vody padá, tak mám chuť popřát půdě na zdraví!

Další, nyní už čtvrtou dobrou zprávou je to, že ve všech těch omezeních a finančních škrtech dokážeme dělat silné skutky. To, že se **neuvolnění zastupitelé dobrovolně vzdali svých odměn**, není standardem a pravidlem i v dalších obcích, je to naopak znakem sounáležitosti a patriotismu. Obecnímu rozpočtu to velmi pomůže. Přátelé zastupitelé, děkuju za to. Ostatní obce nám můžou tuto partu trochu závidět!

No a konečně pátou (a ne poslední!) dobrou zprávou je **vznik**

Spolku Žalhobeat. Když jsem strávil večer se zakladateli, kde mi o spolku detailně vyprávěli, cítil jsem z nich ohromný zápal. Padala řada plánů, a to nejen v podobě plánovaného festivalu, ale také dalších sportovních a kulturních akcí. Pokud Spolek Žalhobeat naplní očekávání a bude tím tmelícím prvkem obce, tak jsem nadšený už nyní. Petře, Kamile, Stando a Jardo, máte naši plnou podporu a těšíme se na spolupráci a společnou zábavu! O festivalu a spolku více hovoříme v samostatném článku.

Na závěr mi dovolu popřát další dlouhou řadu dobrých či ještě lepších zpráv a přijďte se za námi podívat třeba na veřejné zasedání zastupitelů. Těšíme se na vás!
Honza Waldhauser

Byla dokončena první etapa komunikace mezi školou a vinicí

Na tuto komunikaci obec získala dotaci od Ústeckého kraje ve výši 350.000,-Kč. V těchto místech se dělala i nová přípojka pro novou mateřskou školku.

Zpevněním této komunikace nebude docházet při deštích k sesuvu bahna a celkově se zlepší průjezdnost pro místní občany, kteří bydlí v čp.186 a v ulici nad školou. Komunikace byla naprojektována, aby byla průjezdná z obou stran.

Práce budou pokračovat až ke křižovatce, kde dojde k napojení na nový chodník kolem naší základní školy a na chodník propojující obce Žalhostice a Velké Žernoseky, který by měl být dokončen v srpnu tohoto roku.

Škola bez dětí a děti bez školy

Koronavirová epidemie nám přinesla situaci, kterou může způsobit snad jenom válka. Zavřená škola, těžiště vzdělávání přeneseno do domácností. Když jsem zde na stránkách Zpravodaje nastiňoval, jak vše bude probíhat, netušil nikdo, jaká bude realita. Po celých 13 týdnů učitelé zadávali dětem práci všemožnými cestami. Internetem, mailem, vyvěšením úkolů na školní vchodové dveře i osobním předáním u vrátek. Stejnými cestami se vypracované úkoly vracely zpátky, aby je učitelé mohli ohodnotit. Hodnotili především ochotu pracovat, odpovědný přístup k sebevzdělávání. Především u mladších dětí byl úspěch domácí práce podmíněn aktivitou rodičů, někde starších sourozenců a prarodičů. Všem patří velký obdiv a uznání, bez nich by to prostě nešlo!

Starší děti musely odpovědnost za sebevzdělávání vzít na sebe, rodičům zůstala především role kontrolní a motivační. V plnění povinností se objevily velké rozdíly, lze však říci, že naprostá většina žáků pracovala samostatně a kvalitně. Učitelé velmi oceňovali především soustavnost v práci, včasné odevzdávání úkolů a i pravidelnou komunikaci s pedagogy. Ta probíhala nejčastěji formou tzv. meetů, videokonferencí, při kterých se konzultovalo hlavně nové učivo, obtížnější látka, mimočítanková četba. Někteří učitelé posílali dětem i osobně nahraná výuková videa.

Od 12. května mohli školu navštěvovat devátáci za účelem přípravy na přijímací zkoušky ke studiu na středních školách. Tuto možnost využili všichni, kterých se zkoušky týkaly. Intenzivní práci při procvičování matematiky a češtiny zúročili 8. června, kdy se přijímací zkoušky konaly.

25. května se škola otevřela pro žáky I. stupně. K dobrovolné docházce se přihlásilo 24 dětí, které byly rozděleny do dvou pracovních skupin. Obě skupiny pracovaly odděleně a pedagogové k nim přidělení se neměnili. Péče o děti byla zajištěna až do 16. hodiny. Samozřejmě veškerá činnost včetně stravování podléhala přísným hygienickým pravidlům. Jejich výčet by vyžadoval samostatnou stránku. Za celé zabezpečení této výuky patří velké uznání vedení školy a provozním zaměstnancům!

Epidemie byla (je) po delší době od velké povodně 2002 další velkou zkouškou tentokrát s celoplošným dosahem. Prověřila charaktery, organizační schopnosti lídrů ve všech myslitelných oblastech a úrovních. Učitelé i žáci si rychle osvojili jiný styl práce, naučili se účelně využívat moderní komunikační technologie. Důležité pro děti i pedagogy bylo zjištění, že se sice mohou bez sebe chvíli obejít, ale dlouhodobě jsou vzájemně nepostradatelní. Každodenní soužití, výměna názorů, osobní kontakt, úsměv - to nenahradí počítač, chytrý telefon ani internetové aplikace. Těšíme se na příští školní rok. Věříme, že veškeré pozitivní zkušenosti se promítnou do práce učitelů i dětí.

Závěrem lze říci, že v koronavirové zkoušce naše škola se ctí obstála, udělala cennou zkušenost. Budme za ni rádi!

Mgr. Vladimír Fiedler

Sbor pro občanské záležitosti

Skončila karanténa a členky SPOZ se zase pravidelně scházejí, aby si popovídaly, zavzpomínaly, ale také aby si naplánovaly návštěvy našich občanů s přáním a dárkem u příležitosti životních výročí.

V měsíci dubnu to byli dámy a pánové: **Lenka Nováková, Zdeňka Palánová, Jaroslava Nekvasilová a Jaroslav Matoušek**, v květnu pak **Václav Kejř, Jana Pániková, Zdeněk Kracík, Vlasta Kašparová, Jaroslav Jantač, Hedviga Danielová a Dana Šnaidaufová** a nyní v červnu jsou to **Jiří Dorazil, Jitka Tichá, Marta Dorazilová, Věra Holemová a Jaroslav Steklý**. Všem jmenovaným jsme předali přání a dárek, přejeme jim hodně zdraví, štěstí a aby s námi prožili ještě spoustu krásných a spokojených let.

Bohužel, k životu patří nejen narození člověka, ale i jeho smrt. Navždy nás opustili pan **Karel Voříšek**, nejstarší občanka naší obce paní **Zdeňka Sobotková**, která by se nyní dožila 98 let. Tragicky zemřel pan **Jiří Jebousek**, který se vrátil do naší obce, postavil zde dům, byl jedno volební období členem zastupitelstva a pravidelným přispívatelem do našeho zpravodaje, kdy se věnoval kronice naší obce. Všichni tři si zaslouží naši vzpomínku, respekt a úctu. Upřímnou soustrast jejich rodinám.

A.V.

Rozhovor s...

Do aktuálního vydání Zpravodaje se nám podařilo vměstnat hned dva rozhovory se zajímavými lidmi, kteří mají k naší obci velmi blízko. Jedním z nich je PETR TICHÝ, dnes již zastupitel s inventárním číslem, který je také dvorním fotografem obce :)

■ **Petře, působíš na mě jako stálíce obecního úřadu, jsi zastupitelem již několik období. Můžeš nám říct něco o sobě, třeba jak relaxuješ po náročném pracovním dni?**

Já se většinou jen těším a plánuju, že budu relaxovat, ale dopadne to tak, že s hrůzou zjistím, co všechno mám mít na zítřek hotový, tak se tomu tu s větší, tu s menší chutí věnuju. No, když se náhodou podívám na zahradu, tráva neposekaná atd. Když bych přes všechno to shora popsaný našel trochu času, rád bych vzal do ruky foťák, ale...

■ **Dostáváš se jako zastupitel ještě někdy do situace, která je pro tebe něčím nová a dokáže tě překvapit?**

Já myslím, že život není jako přímka, ale spíš sinusovka, takže se všichni stále dostáváme do neobvyklých situací (někdy si to třeba ani neuvědomíme). Překvapen jsem v tom lepším slova smyslu a to lidmi, kteří se snaží pomoci druhým a to i na svůj úkor.

■ **Pro obec také vedeš Školskou radu. Můžeš nám přiblížit, jaké je poslání tohoto orgánu a co se v rámci komise typicky řeší?**

Školská rada je orgán, který se povinně zřizuje při každé škole. Členy jsou jednak zástupci zřizovatele (zastupitelstva obce), rodičů žáků (popř. zletilých žáků - studentů, to ale není případ naší ZŠ) a pedagogů. Školská rada se zabývá oblastí vzdělávání. Vyjadřuje se ke školním vzdělávacím programům, schvaluje výroční zprávu, školní řád. Kontroluje práci ředitele (ale nemá možnost ho odvolat). Na každé schůzce naší školské rady byl přítomen ředitel (nyní ředitelka), který radu informoval o životě školy, problémech, plánech.

■ **Je něco, co bys rád občanům vzkázal?**

Součástí života jsou i problémy a trable. Nedělejme si je ještě větší. Pravda je někdy pro každého jiná. Současně jsem rád, že sousedské hádky „na nože“, o kterých někdy čteme v novinách nebo na internetu, se naší obci vyhýbají.

■ **Petře, moc díky za rozhovor, přeji více času na focení případně na sekání zahrady!**

Petr Tichý a Honza Waldhauser

Rozhovor s...

Po Píšťanech a Žernosekách přináším opět jeden rozhovor z oblasti mimo naši obec. Troufám si možná říct, že nejsem až tak úplně „mimo“, zajel jsem si totiž do Libochovan za zdejší starostkou Miroslavou Venclovou.

■ **Na jaké oblasti v životě obce se spolu se zastupiteli aktuálně zaměřujete?**

V posledních dvou letech jsme maximum svých sil věnovali přípravě projektu Kanalizace, ČOV - Libochovany, Řepnice. Projekt máme hotový, stavební povolení je platné, ale dostali jsme se do slepé uličky s financemi. Získali jsme dotaci, jenže celková cena díla se vyšplhala na téměř dvojnásobek původního předpokladu a tak máme velký problém se spoluúčastí. Přesněji řečeno s vyšší úvěru a vlastními zdroji. Takže hledáme cestu jak projekt rozdělit a kde získat peníze. Dalším plánovaným úkolem je zasítování stavebních pozemků a jejich následný prodej. Tam snad situaci dotáhneme ke zdárnému konci. Kdysi mi pan „řídící“ (soudruh ředitel) napsal do památníčku „Život je boj, kdo v něm chceš zvítězit k činu se stroj“ ... tak se strojím.

■ **Co tebe osobně na práci v zastupitelstvu nejvíce baví?**

V poslední době mně na práci nejvíce baví práce s dětmi. Oproti kantorům musím říci,

že s těmi malými lumpy relaxuji. Ale jinak je to jak na houpací, když

se daří, tak tě baví všechno a pak stačí jeden nespokojený občan (prudič) a nebaví tě vůbec nic.

■ **Žalhostice a Libochovany spojuje vedle blízkého umístění také třeba společná škola.**

Žačkou žalhostické školy jsem byla i já, i když je to už neuvěřitelných 40 let (fúj to je hrůza). A tak si nedovedu představit, že by tu ta škola nebyla, jak nám před časem málem hrozilo. Škola spojuje již několik ge-

nerací lidí, kteří ji nejenom s úspěchem absolvovali, rádi na ni vzpomínají a získali i perfektní základ ke skvělé budoucnosti. Vědomosti a přátelské vztahy = poklad.

■ **Chystá se u vás v Libochovanech v dohledné době nějaká zajímavá akce, kterou by si neměli nechat ujít také občané Žalhostic?**

Příští sobotu 27. 6. 2020 pořádáme u Labe turnaj v beach volejbale, je přihlášeno deset týmů, což je na jeden den poměrně dost, alespoň bude důvod k oslavě. Přijďte se podívat.

Mirka Venclová a Honza Waldhauser

ŽALHOBEAT - víc než jen spolek

Ahoj Petře, vidím, že tě koronavirus ušetřil, což mě těší! :) s tím souvisí otázka, která mě pálí celou cestu k tobě...

■ ...bude vloni slibovaný Žalhobeat?

S obrovskou úlevou a s ohledem na postupné uvolňování opatření můžu říct, že BUDE!

■ Hele tak to mě zajímá, než mi povíš kdo tam bude, tak chci vědět, jak se ti to povedlo...povídej!

Řekl bych to asi takhle, za normálních okolností se taková akce plánuje určitě od začátku roku, přičemž zvukaře a podium nasmlouvávám již rok předem. Představ si situaci, že máš vše domluvené, často i zaplacené a najednou se ocitáš ve státem řízené totální nejistotě. K tomu není co dodat, prostě začínáš od začátku.

■ Takže kdy a kde?

Stejně jako vloni, tedy v koňském výběhu v bistru „U koníka“, a to v sobotu 4. července od 15:00 a tentokrát do půlnoci.

■ Díky a na co se můžeme těšit?

Kapel bude pro tentokrát sedm, tedy o dvě více než v prvním ročníku. Nejsou to žádní začátečníci a pokud to vezmu zkráj, tak to rozjedou roudničtí „Tydle vidle“ dále „Krluš“, „Buruška“, „Stará škola“ až po „Mazec“ a legendární „Existenci“ a celý ročník tradičně uzavře takřka místní „Vitamín“

■ To vypadá báječně, třeba Krluš a Existence zní hodně dobře i pro mě jako lajka :). Jsou oproti loňsku nějaké organizační změny?

Tak především letos akci pořádá nově vzniklý „Spolek Žalhobeat“, o kterém více hovoří Kamil Veselý v příloženém boxíku. Dále bychom rádi předešli nedorozuměním s cyklisty, kterým zajistíme dobře značenou objížďku tak, aby je akce co nejméně obtěžovala. Co se naopak nezměnilo je výše vstupného spolu s plnou slevou pro důchodce a děti a občerstvení, které opět zajistí spolehlivý a jedinečný KaldaTeam.

■ K tomu asi není co dodat, nebo máš opačný názor?

Tradičně mám opačný názor a dodávám: VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI A PŘEJI SKVĚLOU ZÁBAVU!

ŽALHOBEAT

2020

4. července

Žalhostice

„U Koníka“

od 15:00

ROCKOVÝ MINIFESTIVAL

Tydle Vidle
rock'n'roll - screamo
Roudnice nad Labem

Mazec
big beat - rock
Praha

Stará škola
hard rock - rock
Ústí nad Labem

Vitamín
rock - rock'n'roll
Lovosice

Existence
metal - hard core
Litoměřice

Buruška
rock - big beat
Louny

Krluš
heavy metal
Dolní Poustevny - Šluknov

Vstupné: 80 Kč | osoby do 16 let a nad 65 let ZDARMA | občerstvení | zastávka ČD 5 minut
Pořádá Spolek Žalhobeat

Spolek Žalhobeat

Hlavním úkolem Spolku Žalhobeat je pořádání kulturních, sportovních a společenských akcí, přičemž středobodem je samozřejmě minifestival Žalhobeat. S pořádáním akcí je spjata spousta administrativních činností, které vyžadují právní formu pořadatele. Co si budeme povídat, jakákoliv aktivita ve finanční oblasti má svá pravidla a omezení. Ale abych nepsal jen formální obraty tak vezte, že Žalhobeat má několik otců zakladatelů, jimiž jsou Jarda Volšík, Standa Mikovec, Kamil Veselý a Petr Drahorád. Žalhobeat je připraven přijmout nové nadšené řadové členy, které vítáme s otevřenou náručí. Spolek je moderní a proaktivní, jeho stránka na Facebooku je facebook.com\zalhobeat.

Kamil Veselý

Spousta vzpomínek na léta prožitá v Žalhosticích

Vážení občané Žalhostic, v souvislosti s úmrtím mé maminky, paní Zdenky Sobotkové, která by se bývala 16.června tohoto roku dožila krásných 98 let, se mi vyrojila spousta vzpomínek na léta, která jsem v Žalhosticích s rodiči prožila. Ráda bych se s vámi o ně podělila, ale také vás blíže seznámila se životem mých rodičů, kteří strávili většinu svého života právě zde, v Žalhosticích. Vesnička pod Radobylem je a zůstane mou rodnou obcí a v mém srdci navždy. I když jsem po maturitě na litoměřickém gymnáziu v roce 1968 odešla studovat na vysokou školu do Prahy. Ale stále se cítím jako její občan. Je to stále můj kraj. Můj životní příběh se teď sice odehrává už někde jinde, ale já si vybavuji naprosto přesně své dětství v této krásné vesničce pod horou Radobyl.

HANA KUBÁNKOVÁ, ROZENÁ SOBOTKOVÁ - 1. ČÁST

Oba mí rodiče, tedy Miroslav a Zdenka Sobotkovi pocházeli ze Středních Čech, konkrétně z Nymburska. Táta se narodil v dnešním okresním městě Nymburk a maminka v městyse Křinec, což je obec pár kilometrů od Nymburka. Oba měli vždycky blízko k ostatním lidem ve svém okolí a to nejen svým profesním životem. Táta byl učitel a maminka dětská zdravotní sestra. Jejich snahou vždy bylo pomoci tam, kde bylo třeba. Navíc oba byli nadšenými vlastenci, táta byl vášnivý skaut, jednu dobu měl dokonce i funkci náčelníka nymburského skautingu. Táta byl urostlý a na svou dobu dosti vysoký, ve škole mu žáci záhy začali říkat Tyčkin a tato přezdívka mu vydržela až do stáří. Byl synem železničáře, průvodčího na dráze a maminka byla dcerou řezníka a dnešními slovy i podnikatele. Ten po úspěšném startu jako majitel prodejny a výrobny masných výrobků na náměstí v Křinci, nechal hned vedle prodejny přistavět hostinec U černého orla, který tam stojí dodnes. Děda se vyučil úspěšným a oceňovaným odborníkem ve své profesi. Sám vlastnoručně vyráběl uzeniny a různé dobroty, které jsme jako děti mohly mlsat. Svě zboží prodával nejen v místě, ale rozvážel i po okolí a do Prahy. Jak bylo po válce v 50. letech obvyklé, komunisté mu jeho živnost zabavili a prodejnu převedli pod Jednotu. Stroje na výrobu uzenářských pochoutek mu zaplombovali, takže je nemohl používat. Děda byl ale velmi pracovitý. Bez práce nemohl být. Tak se naučil uzenářské lahůdky vyrábět s tím co měl i pro omezený počet konzumentů. Nejlepší byly jeho vinné klobásy. Jeho vášeň a pracovní nasazení mu vydrželo až do smrti. Děda se dokázal postarat o rodinu i v pro něj těžké době, kdy přišel o svou živnost a majetek, které vybudoval jen svým vlastním umem a pracovitostí.

Jak jsem již psala na začátku, rodiče byli nadšenými vlastenci a tak jejich rozhodnutí, odejít do pohraničí po konci Druhé světové války bylo opravdu spontánní. Věřili, že tak pomohou na základě vyhlášení vlády, znovu vybudovat pohraničí a pro republiku budou velmi užiteční. Oba byli vzhledem ke své profesi přijati v Jáchymově s otevřenou náručí. Dostali tam k dispozici byt ve vile po odsunutých Němcích.

Táta tam pomáhal budovat školu pro

české děti, maminka se věnovala zdravotnické péči a podle svých vzpomínek také pomáhala s repatriací židovských dětí, poválečných sirotků, do Izraele. V Jáchymově se narodil v roce 1947 můj bratr Ivan. Mamince však prostředí v Jáchymově moc nesvědčilo. Bylo to díky radonu, měla nález na štítné žláze a tak se rodiče ohlédli po další možnosti, jak budovat poválečné Československo. Tentokrát padla volba na Žalhostice. Naši dostali možnost bydlet v nájemním bytě ve vile čp.109, říkali jí Stodevítka a to v prvním patře.

Táta byl zamilovaný do zahradničení a tak si koupil malý pozemek u Labe, tomu místu se říkalo U kamene. Kámen byl opravdu kámen v řece, ve které jsme se tehdy ještě mohli bez problémů koupat. Jako děti jsme se na něm vyhřívaly, skákaly do vody a užívaly si letních měsíců. V roce 1950 jsem se narodila v litoměřické porodnici (dnes dům u zimního stadionu) já. Táta učil na základní škole v Žalhosticích, maminka pracovala nejdříve v litoměřické nemocnici na dětském oddělení, doplnila si studium a posléze přijala místo Krajské dětské sestry v nemocnici v Ústí nad Labem. Měla například na starosti statistické údaje o porodnosti, umísťování dětí do ozdravoven, kontroly dětských zařízení jako školek a jeslí. To vše v rámci Severočeského kraje. Svou práci milovala a věnovala se jí s plným elánem a maximální energií. Byla velmi úspěšná, oblíbená

a uznávaná. Díky ní jsme s bratrem měli také dveře otevřené ke všem lékařským kapacitám nejen v Litoměřicích, ale i v krajském městě. Protože maminka denně dojížděla, vstávala prakticky každý den vždy v 5 hodin ráno, nasedla na vlak a s přestupem v Lovosicích se dostala do své kanceláře už po sedmé hodině ranní a domů se vracela až k večeru. Starost o domácnost a o nás převedla z větší části na tátu. Pamatuji si třeba, jak táta kupoval ráno na cestě do školy v pekárně naproti bývalé samoobsluze v dolní části obce ještě horké rohlíky, a když jsem za ním přišla do jeho biologického kabinetu na žalhostické základní škole, dal mi je ještě teplé s roztékajícím se máslem na vršku. To byla lahůdka.

Vzpomínám si také, jaké to bylo nakupovat v tehdejší době. Ve vsi byly dva krámký s nejběžnějšími potravinami, jednomu se říkalo U Vranejch. To byla rodina, která bydlela v prvním patře domu, který byl skoro naproti domu U tří lip a v přízemí domu měla malý obchod s potravinami a také asi s drogerií. Dům U tří lip byl kulturní dům s velkým sálem, ve kterém se konalo mnoho akcí. Od plesů a tancovaček po dětské besídky a různá představení. Druhým obchodem byl tak zvaný konzum, ten zase byl v domě, kde bydlela rodina Kortusova, takže se mu říkalo U Kortusů. Ten dům byl poslední před závorami do Píšťan. Naproti konzumu pak byla mlékárna, kde skoro vždycky stála fronta na mléko a máslo. Mléko se prodávalo nejdříve do bandasky, později se prodávalo v plastových sáčcích. Častým problémem byl chléb, po páté hodině býval už vyprodán. V zatáčce vedle hospody bylo řeznictví. Ale masa bylo tehdy málo a jen v některé dny a vždycky se tam stála dlouhá fronta. Také jsme v obci měli ševce, byl naproti bývalé kapliče a také mandl, který byl dole u viaduktu. Tam to vonělo vždycky mýdlem, bylo tam takové vlhké teplo a asi tam byla i prádelna, kde se mohlo kolektivně prát prádlo. Ale maminka měla pračku, tak jsme využili jen ten mandl.

(Pokračování v příštím vydání zpravodaje)

Žalhostice na historických pohlednicích

